

ΕΦΕΤΟΣ συμπληρώνονται 60 χρόνια από τη λήξη του Εμφυλίου Πολέμου. Οι μεγάλης κλίμακας πολεμικές επιχειρήσεις ολοκληρώθηκαν στις 30 Αυγούστου 1949 με την κατάληψη του Γράμμου. Ο Εμφύλιος ήταν η χειρότερη μορφή σύγκρουσης που γνώρισε ποτέ το ανθρώπινο γένος. Γι' αυτό το λόγο, το αίμα και οι μνήμες του αίματος παραμένουν ανεξίτηλα χαραγμένες στη διαδρομή των επιζώντων. Τούτη η τόσο πονεμένη Πατρίδα μας, που μόνη είχε ορθωθεί απέναντι στο ρεσάλτο του διπλού φασισμού και είχε δώσει την πρώτη νίκη και ελπίδα στο συμμαχικό αγώνα, τούτη η Πατρίδα που είχε μαρτυρήσει, ματώσει, ρημαχτεί, αποσκελετωθεί, πεινάσει, αποδεκατισθεί, αλλά και αντισταθεί όσο καμιά άλλη στην τριπλή Κατοχή, βρέθηκε να πολεμάει τον Εαυτό της, να βυθίζεται σε καινούργια αίματα, καινούργιους αφανισμούς, μα από τα δικά της τώρα χέρια, από τα δικά της «αναστήματα».

Ο ΕΜΦΥΛΙΟΣ στάθηκε για τη Ρωμοσύνη το λιθάρι το πιο ασήκωτο, που βύθισε στα Τάρταρα φταίχτες και άφταιγους αντάμα. Αρχή στην πάσα συμφορά είχε γίνει τον τελευταίο καιρό της Κατοχής, όπου «Αριστεροί» και «Δεξιοί» αλληλομάχονταν στους δρόμους της Αθήνας, για να φουντώσει το κακό στην αφροσύνη του Δεκέμβρη 1944 και να αποκορυφωθεί στην παραφροσύνη του Εμφυλίου. Η ηλίθια τυραννία της μεταξικής δικτατορίας, το θαύμα και το σελάγισμα του πολέμου του '40, οι πόνοι και το έρεβος της Κατοχής, το άλλο θαύμα της Αντίστασης... όλα σα-

ρώνονταν και βυθίζονταν στη φρίκη της αδερφοσφαγής. Η Πατρίδα μας που το '40 είχε υψωθεί σε παγκόσμιο σύμβολο του αγώνα για την Ελευθερία, γινόταν πάλι «παλιοψαθα των εθνών» και οικτιρμός της Οικουμένης...

ΟΠΩΣ και αν ονομάστηκε από τις δυο πλευρές εκείνη η σύρραξη - «ηρωική» ή «προδοτική», «εθνική» ή

τρόπαιο «μέγα», ήταν εκείνο το κατασπάρραγμα, το ξεσάρκωμα μιας χώρας και ενός λαού με τα ίδια τους τα νύχια, ο κατατρεγμός και το μίσος, ο οίστρος φόνου και εξολοθρευμού αδερφού από αδερφό. Και πλήθαιναν ολοένα η ερήμωση, η ορφάνια, οι χαμοί, οι τάφοι, όχι τάφοι τρανοί πια, όπως του πολέμου και της Κατοχής, αλλά τάφοι φαρμακωμένοι, σκαμμένοι από λεπίδι αδερφικό.

Πάθος Χωρίς Μάθος

«ξενοκίνητη», «δημοκρατική» ή «ασιστική» - μια είναι η αλήθεια, ότι ήταν πόλεμος Ελλήνων με Έλληνες, πόλεμος ανθρώπων που είχαν θηλάσει το ίδιο γάλα, μιλούσαν την ίδια γλώσσα, είχαν γεννηθεί στον ίδιο τόπο, στο ίδιο χωριό ίσως, μπορεί στην ίδια γειτονιά και τώρα μάνιαζαν και αφρομανούσαν να αφανίσει ο ένας τον άλλον. Τα άτομα, τα γνώριμα πρόσωπα είχαν εξαφανιστεί, έμεναν μόνο οι αφιονισμένες «παρατάξεις». Ιδεολογίες αντιθετικές, κίνητρα, «ξένοι δάχτυλοι», όλα αυτά ναι. Αλλά το απο-

ΚΑΤΑΠΩΣ μου έλεγε προ ημερών ένας συμπατριώτης μας που είχε ζήσει από κοντά την πορεία της Πατρίδας μας στον Εμφύλιο, πόσο φίλοι που είχαμε συζητήσει και συναγωνιστεί στη Κατοχή, αιχμαλωτίζονταν σαν αγρίμια, δικάζονταν σαν κακούργοι, κατατρέχονταν σαν ληστές, εξορίζονταν σαν λεπροί και εκτελούνταν σαν προδοτές, σαν εθνοβόροι ή σαν λαοφάγοι. Και δεν ήταν λιγότερη η λύπη για κείνους που έπαιρναν το δρόμο της ξενιτιάς και χάνονταν για χρόνια και χρόνια, ως την ώρα του μι-

σεμού. Και σου μιλάω, μου έλεγε ο συμπατριώτης μας, για ανθρώπους που τους είχα γνωρίσει με την πιο αλάθευτη γνωριμιά, τη γνωριμιά μέσα στον κοινό πόνο, τις κοινές ελπίδες, τις κοινές προσπάθειες. Ανθρώπους που ήξερα την ανιδιοτέλειά τους, τη πίστη τους για ένα άλλο Αύριο, τον πνευματικό τους πλούτο, το ήθος και το «δόσιμο χωρίς μισθό». Ανθρώπους που δεν είχαν διστάσει να στήσουν τα νειάτα τους απέναντι σε ξένες κάννες για τη λευτεριά της Πατρίδας μας και τώρα βρίσκονταν απέναντι σε ελεύθερες κάννες ελληνικές. Ποιος πόλεμος, ποια σκλαβιά, ποιος λιμός, είναι πιο φρικιαστική από αυτόν των αλληλοσπαραγμό! Και όμως για την Ομογένεια της Αυστραλίας έγινε Πάθος χωρίς Μάθος.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ δεν θα κρίνω ιστορικά και πολιτικά τον Εμφύλιο γιατί δεν τον έζησα, ούτε θα μιλήσω για κίνητρα και «κινήτρες», Έλληνες και ξένους, ούτε θα πω για ευθύνες τούτων ή και εκείνων. Διότι ο χώρος είναι πολύ λίγος και επειδή η γράφουσα δεν έχει ζήσει τα γεγονότα δεν γίνεται να είναι όσο θα ήθελε αληθινή. Αλλά αναλογίζομαι μόνο τα θύματα, τους ανθρώπους και την Πατρίδα όλη, την καταματωμένη ψυχή ενός λαού και ενός αγαπημένου τόπου που μέσα στους αιώνες έχει δείξει πόσο πολλά και μεγάλα μπορεί να πράξει και να πλάσει και πόσο γρήγορα και αλόγιστα μπορεί να τα αφανίζει...

ΑΛΗΘΕΙΑ σε τι παραπέμπει ο Εμφύλιος την Ομογένεια της Αυστραλίας;

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ

Ο Μάγειρας ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΑΦΙΤΗΣ συνεχίζει τις εκπλήξεις του. ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΚΑΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΕΣ.

ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΞΤΡΑ ΣΠΕΣΙΑΛ ΜΕΖΕΔΕΣ, ΠΙΑΤΑΚΙΑ, ΠΙΑΤΑΚΙΑ, ΠΙΑΤΑΚΙΑ

\$30 ή διαλέγετε από το μενού μας.

12919

ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ με τους απενάληπτους:

ΛΕΦΤΕΡΑΚΗ & ΕΙΡΗΝΗ

- ΜΙΧΑΛΗ ΝΑΞΑΚΗ μπουζούκι
- ΣΤΗΒ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ αρμόνιο • ΣΕΜ ΚΑΛΟΣ μπάσο
- ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ ντράμς

ΛΕΥΤΕΡΑΚΗΣ

ΕΙΡΗΝΗ Παρασκευή & Σάββατο

• Την ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ τρώτε όσο θέλετε με μόνο \$30 το άτομο και το ΣΑΒΒΑΤΟ \$30, μαζί με λουκουμάδες και καφέ. Τηλεφωνείστε στον ΠΑΝΤΕΛΗ 0419 488 620

- ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ BBQ \$8 το άτομο
- Κάθε Πέμπτη μεσημέρι για τους ηλικιωμένους, τα παιδιά κάτω των 10 ετών ΔΩΡΕΑΝ. Η Λέσχη είναι ανοιχτή από Δευτέρα έως Σάββατο και το εστιατόριο είναι ανοικτό για μεσημεριανό και βραδυνό.
- Κάθε ΤΡΙΤΗ μπορείτε να δειπνήσετε με τα μέλη του Συνδέσμου Κυνηγών. Πλούσιο φαγητό και πάρκινγκ άφθονο.

Κλείστε τραπέζι για το FATHER'S DAY, παραμονή και την Κυριακή μεσημέρι με ζωντανή μουσική

Οι δύο αίθουσες του Κλάμπ διατίθενται ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΩΡΕΑΝ για κάθε κοινωνική σας εκδήλωση. Επίσης, για τον καφέ της παρηγοριάς μετά τις κηδείες και μνημόσυνα.

Δεχόμαστε παραγγελίες για Take Away ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ

GREEK COMMUNITY CLUB • 206-210 Lakemba St., Lakemba • 9740 3722 Mob. 0419 488 620